

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 844/2022
31.08.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 392/22 од 27.07.2022.године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 16/21 од 10.02.2022.године, у седници већа одржаној дана 31.08.2022.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 392/22 од 27.07.2022. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 16/21 од 10.02.2022.године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у вези члана 422. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку, у вези члана 103. тачка 6) и члана 104. тачка 6) Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу К 24/18 од 25.10.2021. године окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом приватни тужилац је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 16/22 од 10.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца, а пресуда Основног суда у Пријепољу К 24/18 од 25.10.2021. године, потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 392/22 од 27.07.2022. године само против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 16/22 од 10.02.2022. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 103. тачка 6) и 104. тачка 6) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да је пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 16/22 од 10.02.2022. године повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА - адвокату Милану Дробљаковићу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 16/22 од 10.02.2022. године у корист окривљеног АА учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 103. тачка 6) и 104. тачка 6) КЗ.

Наиме, другостепена пресуда је донета након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе, па је другостепени суд, правилном применом закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеном одбије оптужбу за наведено кривично дело.

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени ослобођен од оптужбе да је дана 16.01.2018. године извршио кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, а за које кривично дело је прописана новчана казна од осамдесет до двестачетрдесет дневних износа или новчана казна од стопедесетхиљада динара до четрестопедесет хиљада динара.

Одредбом члана 103. тачка 6) Кривичног законика („Сл.гласник РС“, бр. 35/19) прописано је да ако у том законнику није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. тачка 6) КЗ је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе, извршено дана 16.01.2018. године, то се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да је, сходно члану 103. тачка 6) и члану 104. тачка 6) Кривичног законика, протеком времена од 4 године од извршења кривичног дела, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и то дана 16.01.2022. године.

Имајући у виду да је другостепена пресуда донета дана 10.02.2022. године, дакле након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени ослобођен од оптужбе

првостепеном пресудом, то је другостепени суд, у конкретном случају, по правилној примени закона био овлашћен да у жалбеном поступку испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности, из разлога јер је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење - застарелост.

Сходно изнетом, другостепени суд је био дужан да утврди да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело и да на основу члана 422. тачка 3) ЗКП преиначи првостепену пресуду и одбије оптужбу према окривљеном, а како то није учинио, већ је одбио као неосновану жалбу пуномоћника приватног тужиоца и потврдио првостепену пресуду којом је окривљени ослобођен од оптужбе, то је на описани начин учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 103. тачка 6) и 104. тачка 6) КЗ, а на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан предметни захтев, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 16/22 од 10.02.2022. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 103. тачка 6) и 104. тачка 6) КЗ, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић